

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **Ing. P.S.**, zast. JUDr. Jaroslavem Ortmanem, CSc., advokátem se sídlem Hořovice, Husovo nám. 65/2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7 Nad Štolou 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 23.4.2009 č. 71/2009

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ředitele Inspekce ministra vnitra ve věcech kázeňských ze dne 19.12.2008 č. 323/2008 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“) byl žalobce podle ust. § 189 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2003 Sb.“) a ust. § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. b), d) a i) zákona o přestupcích tím, že porušil ust. § 4 písm. a) a b), § 5 odst. 1 písm. b) a f), § 5 odst. 2 písm. b) a § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), když dne 8.10.2008 od 7.15 hodin řídil služební motorové vozidlo – osobní automobil tov. zn. Škoda Octavia, RZ AKL 47-43 v době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod jeho vlivem. V 9.35 hodin se služebním vozidlem v místě silnice I. třídy č. 38 v km 161,848, katastru Červený kříž, obec Jihlava, vyjel mimo vozovku na středový pás svodidel a po nárazu do svodidel s vozidlem skončil na pravé krajnici vozovky. Dechovou zkouškou provedenou v 10.12 hodin byla u žalobce zjištěna přítomnost alkoholu ve výši 0,48 promile

a opakovanou zkouškou v 10.26 hodin byla zjištěna hladina alkoholu ve výši 0,46 promile. Žalobce znemožnil a následně odmítl lékařské vyšetření spojené s odběrem krve, zda v době řízení motorového vozidla byl pod vlivem alkoholu. Na služebním vozidle byla způsobena škoda 76.100,- Kč. Za uvedené jednání byl žalobci podle ust. § 51 zákona č. 361/2003 Sb., uložen kázeňský trest odnětí služební hodnosti rada.

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) ministr vnitra zamítl odvolání podané žalobcem proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a toto rozhodnutí potvrdil.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho nezákonnost a dále „zrušení trestu, jenž byl napadeným rozhodnutím uložen či potvrzen.“ V žalobě předně uvedl, že po dopravní nehodě se po příjezdu policie podrobil dechové zkoušce a poté, co u něj byl orientační zkouškou zjištěn v 10.12 hod., údaj 0,48, resp. 0,46 promile alkoholu v krvi, podrobil se odběru krve. Tento odběr krve, jemuž se nebránil a který nezmařil, se ale lékařům nepovedl, protože žalobce má slabé, kolabující žíly. Následně se žalobce podrobil lékařské prohlídce, při které nebyl lékařem zjištěn vliv alkoholu. Po podání vysvětlení a po neúspěšném pokusu o odběr moči byla ve 12.26 hod., provedena nová zkouška na měření alkoholu v dechu, která byla negativní.

Žalobce je toho názoru, že v přestupkovém řízení byl nesprávně hodnocen skutkový stav. Byl to právě žalobce, který přivolal Policii ČR na místo nehody a podrobil se všem úkonům policií vyžádaným. Ve věci byla provedena dvě měření přístrojem ALCOTEST 7410, když jedno vyvrací druhé. Minimálně mohou být pochyby o měření a jeho výsledcích, které nemohou jít k tíži žalobce. Lékař pak při kontrole potvrdil, že žalobce není pod vlivem alkoholu. Krevní zkoušce se žalobce podrobil, ale ta nebyla úspěšná. O jeho vině tak má svědčit jedno jediné měření hladiny alkoholu v krvi, a to to prvé, když všechny ostatní kroky alkohol v krvi žalobce nepotvrdily. Také znalec MUDr. Š. potvrdil jeho slova, že bezprostředně před jízdou alkohol nepil a že mohlo jít maximálně o zbytkový alkohol, nikoli o alkohol před jízdou.

Žalobce má za to, že přestupek nemá znaky trestného činu. Jde o klasický přestupek a nikoli o trestný čin či jednání, které by pro nižší společenskou nebezpečnost bylo postoupeno jako přestupek k projednání, ačkoli by neslo znaky trestného činu. To považuje za právně významnou skutečnost pro další možné kroky orgánu rozhodujícího o přestupku s ohledem na služební poměr žalobce.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že se námitkami žalobce řádně a podrobně zabýval v odůvodnění napadeného rozhodnutí a přesvědčivě je vyvrátil s odkazem na důkazy provedené v řízení. Z těch vyplývá, že žalobce se přestupků uvedených ve výroku rozhodnutí dopustil, tedy že v době řízení motorového vozidla byl pod vlivem alkoholu a že znemožnil a následně odmítl lékařské vyšetření spojené s odběrem krve.

Námitka spočívá v tvrzení, že se nejednalo o alkohol požitý bezprostředně před jízdou, ale maximálně o zbytkový alkohol, nemůže podle žalovaného obstát, neboť přestupku podle § 22 odst. 1 písm. a/ (správně písm. b/) zákona o přestupcích se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo nejen bezprostředně po požití alkoholického nápoje, ale i v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou je ještě pod jeho vlivem.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným vyplynuly tyto skutečnosti významné pro posouzení věci:

Podle protokolu o nehodě v silničním provozu ze dne 8.10.2008 č.j. ORJI-962/DN-2008-HAV přivolaná policejní hlídka cítila z dechu řidiče (žalobce) alkohol. Byla provedena opakovaná dechová zkouška na alkohol přístrojem Dräger s pozitivním výsledkem. Žalobce jako příčinu nehody uplatňoval technickou závadu na vozidle.

Znalec Ing. D. H. v odborném vyjádření č. 078-38/2008 dospěl k závěru, že technický stav vozidla Škoda Octavia RZ AKL 47-43 bezprostředně před vznikem dopravní nehody byl dobrý a neměl vliv na vznik ani průběh dané dopravní nehody.

Podle „Protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem“ sepsaného v jihlavské nemocnici dne 8.10.2008 MUDr. J. P. lékařské vyšetření žalobce započalo v 11,25 hod. Žalobce přes poučení o porušení zákonem stanovené povinnosti odmítl odběr krve z toho důvodu, že se mu při odběru udělalo zle.

Pplk. MUDr. Z. Š. znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství do protokolu o podání vysvětlení sepsaného dne 30.10.2008 mj. vypověděl, že hodnoty naměřené u žalobce přístroji Dräger nejsou v rozporu s hodnotami odbourávání alkoholu z organismu v rozsahu 0,12 – 0,220 promile/hod. Naměřené hodnoty podle jmenovaného lékaře ukazují, že požití alkoholu probíhalo v delším časovém úseku před vlastním měřením ; šlo o pití pravděpodobně v předcházejícím dni a jednalo se tedy o tzv. „zbytkový alkohol.“

V odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jehož výrok byl citován shora, správní orgán uvedl, že žalobce dne 8.10.2008 v 9.35 hodin při jízdě se služebním motorovým vozidlem Škoda Octavia RZ AKL 47-43 po silnici I. třídy č. 38 směrem na Jihlavu v km 161,848, katastru Červený kříž, obec Jihlava vyjel mimo vozovku, narazil levými koly do betonového zátarasu a následně najel kolem vozidla na silniční svodidla. Po kolizi skončil na pravé krajnici vozovky. Nehodou byl poškozen přední nárazník, přední náprava, levý přední blatník, levý přední podběh, levý přední disk, levá přední pneumatika, levý práh, levý zadní disk, levá zadní pneumatika a ve spodní části vozidla převodovka a rozvodovka, zadní náprava a částečně skříň a výbava karoserie vozidla. Celková škoda na vozidle byla vyčíslena na 76.100,- Kč s tím, že vozidlo z ekonomických důvodů nemá smysl opravovat. Policejní hlídka, která na základě oznámení žalobce dopravní nehodu vyšetřovala, zjistila dechovou zkouškou provedenou detekčním přístrojem Dräger v 10.12 hodin přítomnost alkoholu v dechu žalobce ve výši 0,48 promile. Zkouška byla opakována po uplynutí 14 minut a opět vykazovala přítomnost alkoholu v dechu v hodnotě 0,46 promile. Žalobce byl vyzván k lékařskému vyšetření spojeném s odběrem krve. Vyslovil s tím souhlas, avšak v průběhu lékařského vyšetření s odkazem na své zdravotní potíže, kdy tvrdil, že má „kolabující“ žíly a že při odběrech krve omdlává, odmítl opakovat pokus o odběr krve poté, kdy první pokus o odběr zmařil tím, že opakovaně pokrčoval paži. Vzorek moči k vyšetření rovněž neposkytl, údajně proto, že se mu moč nepodařilo vyloučit.

Správní orgán I. stupně dále konstatoval, že řízení o žalobcově jednání, které má znaky přestupku, bylo zahájeno 19.11.2008. Ve vyjádření k zahájenému řízení ze dne 20.11.2008 žalobce namítal, že neodmítl lékařské vyšetření spojené s odběrem krve a že dechovou zkouškou provedenou ve 12.26 hodin již nebyl zjištěn žádný alkohol. Tvzení žalobce, že neodmítl lékařské vyšetření spojené s odběrem krve, však dle správního orgánu I. stupně neodpovídá skutečnostem zjištěným během řízení o jednání majícím znaky přestupku. Z výpovědi zdravotní sestry M. V., která měla žalobci odběr provést, totiž vyplývá, že žalobce mařil odběr krve skrčováním paže a opakovat odběr odmítl s tím, že je mu špatně. Přitom nejevil známky nevolnosti, nebyl bledý a nevyužil ani nabídnuté možnosti při odběru ulehnout. Tvzení žalobce, že při odběrech krve omdlévá, vylučuje zpráva jeho praktického lékaře ZÚ MV MUDr. Z. L., v jehož léčení je žalobce již deset let. Jmenovaný praktický lékař sdělil, že žalobce po celou dobu léčení, a to včetně opakovaných odběrů krve, nikdy problémy s provedením odběrů neměl. Na základě uvedených skutečností správní orgán I. stupně konstatoval, že postup žalobce během odběru krve byl účelově zaměřen k znemožnění odběru a jeho tvzení o zdravotních problémech při odběrech byla nepravdivá a vedená snahou odmítnutí odběru krve zdůvodnit. Na postup žalobce tak nelze nahlížet jinak než jako na odepření lékařského vyšetření spojeného s odběrem krve, bez toho, že by toto vyšetření bylo spojeno se zdravotním rizikem.

Námítku žalobce, že po uplynutí dvou hodin od první dechové zkoušky nebyl v jeho dechu zjištěn alkohol, nepovažuje správní orgán I. stupně za relevantní. Z odborného vyjádření lékaře ÚVN Praha - Střešovice poskytnutého v rámci řízení o zadržení řidičského průkazu vyplývá, že středními hodnotami odbourávání alkoholu v krvi jsou 0,12 až 0,20 promile/hod., což koresponduje s časovým intervalem mezi provedenými zkouškami dechu. Podle hodnot odbourávání měl žalobce v době, kdy zahájil jízdu (v 7.15 hodin) vykazovat hodnotu zhruba dvakrát vyšší než v době prvního měření po dopravní nehodě. Žalobcem namítaná možnost poruchy přístrojů ALCOTEST 7410 použitých při dechové zkoušce pak byla vyvrácena ověřovacími listy Českého metrologického institutu č. 7001-OL-A082-08 na výr. č. ARWF 0041 a č. 7001-OL-A400-08 na výr. č. ARWF - 0039.

Správní orgán I. stupně uzavřel, že provedeným šetřením a shromážděnými důkazy bylo v řízení o jednání, které má znaky přestupku, potvrzeno, že žalobce spáchal přestupky podle § 22 odst. 1 písm. b) a podle § 22 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích, protože řídil motorové vozidlo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod jeho vlivem, a porušením zvláštního právního předpisu - zákona o silničním provozu, konkrétně § 4 písm. a) a b), § 5 odst. 1 písm. b), § 5 odst. 2 písm. b) a § 18 odst. 1 - způsobil dopravní nehodu, při které na zúčastněném vozidle vznikla škoda převyšující částku 50.000,- Kč. Dále spáchal přestupek podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích porušením § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, když se odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem, i když vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví. Chování žalobce, v jehož důsledku způsobil dopravní nehodu s následnou škodou, je nutno ve vztahu k přestupkům podle § 22 odst. 1 písm. b) a d) zákona o přestupcích považovat za porušení služební slibu (§17 odst. 3 zákona č. 361/2003 Sb.), neboť jde o jednání, které je v rozporu s požadavky kladenými na příslušníka a míra jeho nebezpečnosti odpovídá porušení služební slibu.

Ministr vnitra napadeným rozhodnutím zamítl žalobcovo odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a toto rozhodnutí potvrdil V odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolací orgán uvedl, že výsledky dechové zkoušky na zjištění alkoholu v krvi žalobce nelze

zpochybňovat. Měření bylo po nehodě provedeno opakovaně v 10.12 hod., a 10.28 hod., s výsledkem zjištění 0,48 resp. 0,46 promile alkoholu v krvi. Spolehlivost měřicího přístroje byla doložena příslušnou certifikací; případnou poruchu by přístroj navíc signalizoval. Z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem vyplývá, že žalobce přes poučení o porušení zákonem stanovené povinnosti odmítl odběr krve z důvodu, že se mu udělalo zle. Výpověď zdravotní sestry, která měla odběr provést, však svědčí o tom, že žalobce nejevil známky nevolnosti a že jeho chování účelově vedlo ke znemožnění odběru. Skutečnost, že po dvou hodinách po nehodě lékař konstatoval, že žalobce nejeví známky opilosti, a dechová zkouška provedená v této době byla rovněž negativní, nevylučuje přítomnost alkoholu v krvi žalobce v době nehody. Tato otázka byla dostatečně objasněna v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a to s využitím odborného lékařského vyjádření. Dle odvolacího orgánu tedy není pravdou, že by jedno měření vyvracelo druhé.

Žalobci byl podle § 51 odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2003 Sb., uložen kázeňský trest odnětí služební hodnosti. Podle ust. § 186 odst. 7 tohoto zákona byl tento kázeňský trest uložen kromě dalších důvodů za jednání, kterým žalobce porušil služební slib a za jednání, které má znaky přestupku a je v rozporu s požadavky kladenými na policistu. Podle ust. § 22 odst. 1 písm. b) a d) zákona po přestupcích se přestupku dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou je ještě pod jeho vlivem, a kdo se přes výzvu podle zvláštního právního předpisu odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví. Žalovaný následně poukázal na znění služební slibu a konstatoval, že shora uvedeným jednáním žalobce právní předpis nepochybně porušil a nechoval se tak, aby neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru, když se dopustil jednání, které má znaky přestupku a je v rozporu s požadavky kladenými na příslušníka. Veřejnost oprávněně požaduje od policistů, a to s ohledem na úkoly, které podle zákona navenek plní, příkladné jednání, jehož základem je především dodržování zákonů a dalších právních předpisů. Závazky, které na sebe policista bere složením služební slibu, tedy i dodržování právních předpisů, musí plnit při výkonu služby, ale samozřejmě i mimo ni. Policista, který porušuje právní předpisy jednáním, za které by měl postihovat jiné osoby, nemůže disponovat potřebným morálním kreditem. Jeho obsah lze vyvodit jak ze znění služební slibu vyžadovaného zákonem, tak z různých interních aktů řízení, např. z Etického kodexu Policie České republiky, který byl v době dopravní nehody přílohou č. 1 rozkazu Policejního prezidenta č. 1/2005. V projednávané věci je tato skutečnost umocněna i tím, že žalobce byl jako pracovník Inspekce Policie České republiky odpovědný za postihování protiprávních jednání jiných policistů.

Dle odvolacího orgánu lze i přes námitky žalobce konstatovat, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno na základě zjištěných skutečností, které měly dostatečnou míru určitosti a věrohodnosti. Žalovaný tak považoval návrh žalobce, aby byla věc odložena nebo zastavena s tím, že se přestupek nestal, za irrelevantní a odporující zjištěnému skutkovému stavu. Rovněž dle žalovaného nelze akceptovat návrh žalobce na vyřešení věci pro případ, že by žalovaný dospěl k závěru, že se přestupek stal. Návrh spočíval v tom, že by bylo upuštěno od potrestání policisty stíhaného v přestupkovém řízení, nebo bylo vysloveno pouhé napomenutí. K takovému vyřízení nemůže dojít, a to nejen s ohledem k závažnosti porušení právních předpisů policistou, jak byla dokumentována v rozhodnutí správního orgánu I. stupně a popsána i v napadeném rozhodnutí.

Odvolací orgán dále uvedl, že podle § 51 odst. 1 písm. e) až g) zákona č. 361/2003 Sb., lze za jednání, které má znaky přestupku, uložit kázeňský trest pokuta, propadnutí věci, nebo zákaz činnosti. Pokuta se ukládá příslušníkovi ve výši, kterou pro přestupek stanoví zvláštní právní předpis. Podle § 22 odst. 4 zákona o přestupcích se za přestupek podle odst. 1 písm. d) uloží pokuta od 25.000 Kč do 50.000 Kč a zákaz činnosti, podle § 22 odst. 5 se za přestupek podle odst. 1 písm. b) uloží pokuta od 10.000 Kč do 20.000 Kč a zákaz činnosti, a dále podle § 22 odst. 8 se za přestupek podle odst. 1 písm. i) uloží pokuta od 2.500 Kč do 5.000 Kč. Podle § 12 odst. 2 zákona o přestupcích se za více přestupků téhož pachatele projednávaných ve společném řízení uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji postižitelný. V ust. § 22 odst. 12 je pak výslovně upraveno, že od uložení sankce podle odstavců 4 až 11, s výjimkou odstavce 10 bodu 1, nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. Žalobce se dopustil právě přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. b), d) a i) zákona o přestupcích. V projednávané věci správní orgán I. stupně svým rozhodnutím sice neuložil žalobci jako kázeňský trest pokutu, ale podle § 51 odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2003 Sb., kázeňský trest odnětí služební hodnosti, což bylo v souladu s jeho pravomocí. Odvolací orgán na tomto místě podotkl, že otázka případného zákazu činnosti v souvislosti s tím, že byl žalobci zadržen řidičský průkaz, není předmětem tohoto řízení. Pokud zákon o přestupcích v § 10 odst. 1 písm. a) stanoví, že podle zvláštních předpisů se projedná jednání, které má znaky přestupku, jestliže se ho dopustili příslušníci bezpečnostních sborů, znamená to sice, že služební funkcionář může policistovi uložit kázeňský trest podle takového zvláštního předpisu, který však nemůže být ve srovnatelných hlediscích mírnější, než by byl trest uložený výslovně podle zákona o přestupcích osobě, která není ve služebním poměru. Taková pravomoc není služebnímu funkcionáři svěřena. Jestliže obligatorní úprava v § 22 odst. 12 zákona o přestupcích neumožňuje za přestupky, kterých se policista skutečně dopustil, upustit od uložení sankce, přičemž podle nejprísněji postižitelného přestupku by v daném případě bylo možné policistovi uložit pokutu od 25.000 Kč do 50.000 Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let, pak nelze požadovat upuštění od potrestání nebo vyslovení napomenutí.

Odvolací orgán pro dokreslení věci poukázal na nález Ústavního soudu sp.zn. I. ÚS 655/05 a konstatoval, že ačkoliv tento nález používá termíny ze zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů, podstata věci a úprava v zákoně č. 361/2003 Sb., jsou shodné. Žalobce se svým jednáním výrazně odchýlil od služebním slibem požadovaného chování příslušníka Policie České republiky a zároveň se dopustil jednání, které má znaky přestupku a je v rozporu s požadavky kladnými na příslušníka. Odvolací orgán uzavřel, že lze považovat za prokázané, že žalobce se vytýkaného jednání dopustil. Kázeňský trest odnětí služební hodnosti mu byl uložen v souladu s ust. § 186 odst. 5 a 7 zákona č. 361/2003 Sb.

V posuzované věci vyšel soud z následující právní úpravy:

Podle ust. § 22 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích se přestupku dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem.

Podle ust. § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích se přestupku dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích se přes výzvu podle zvláštního právního předpisu odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyl ovlivněn

alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví.

Podle ust. § 4 písm. a) zákona o silničním provozu při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu.

Podle ust. § 4 písm. b) zákona o silničním provozu při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 a 9 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis, vydanými k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.

Podle ust. § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen věnovat se plně řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích.

Podle ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem.

Podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky, kdy by mohl být ještě pod jejich vlivem.

Podle ust. § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat; smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled.

Podle ust. § 47 odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu dojde-li při dopravní nehodě k usmrcení nebo zranění osoby nebo k hmotné škodě převyšující zřejmě na některém ze zúčastněných vozidel včetně přepravovaných věcí nebo na jiných věcech částku 50 000 Kč, jsou účastníci dopravní nehody povinni neprodleně ohlásit dopravní nehodu policistovi.

Podle § 10 odst. 1 písm. a/ zákona o přestupcích se podle zvláštních předpisů projedná jednání, které má znaky přestupku, jehož se dopustily osoby podléhající vojenské kázeňské pravomoci, příslušníci bezpečnostních sborů.

Podle § 186 odst. 7 zákona č. 361/2003 Sb., kázeňský trest odnětí služební hodnosti se ukládá za kázeňský přestupek se zvlášť škodlivým následkem, za porušení povinnosti vyplývající z omezení práv příslušníka, za jednání, kterým příslušník porušil služební slib, za opakované spáchání kázeňského přestupku se škodlivým následkem, jestliže předcházející

uložení kázeňských trestů nevedlo v období 3 let k obnovení služební kázně příslušníka, za jednání, které má znaky přestupku a je v rozporu s požadavky kladenými na příslušníka, anebo za opakované dosahování neuspokojivých výsledků ve výkonu služby uvedené v závěru služebního hodnocení.

Podle § 17 odst. 3 zákona č. 361/2003 Sb., služební poměr vzniká dnem, který je stanoven v rozhodnutí o přijetí do služebního poměru. V den nástupu k výkonu služby skládá příslušník služební slib, který zní: "Slibuji na svou čest a svědomí, že při výkonu služby budu nestranný a budu důsledně dodržovat právní a služební předpisy, plnit rozkazy svých nadřízených a nikdy nezneužiji svého služebního postavení. Budu se vždy a všude chovat tak, abych svým jednáním neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru. Služební povinnosti budu plnit řádně a svědomitě a nebudu váhat při ochraně zájmů České republiky nasadit i vlastní život." Služební slib se považuje za složený, jestliže jeho text stvrdí příslušník svým podpisem. V případě, že se příslušník ke složení slibu nedostaví nebo odmítne složit služební slib anebo jej složí s výhradami, služební poměr mu nevznikne.

Soud o věci uvažil takto:

Žalobcovu námitku, že v dané věci byla provedena dvě měření přístrojem ALCOTEST 7410, přičemž jedno vyvrací druhé, nebo minimálně mohou být pochyby o výsledcích měření, neshledal soud opodstatněnou. U žalobce byly po předmětné dopravní nehodě provedeny tři dechové zkoušky, nikoliv dvě, jak tvrdí žalobce. První dvě dechové zkoušky, jejichž výsledek je pro posouzení věci rozhodující, byly u žalobce provedeny bezprostředně po příjezdu policie na místo dopravní nehody, konkrétně v 10,12 hod. a v 10,26 hod. Při těchto zkouškách byla naměřena hodnota 0,48 (1. zkouška) a 0,46 (2. zkouška) promile alkoholu v krvi žalobce. Výsledky těchto dvou zkoušek vzájemně korespondují a spolehlivě prokazují, že žalobce byl v době měření pod vlivem alkoholu. Je nutno zdůraznit, že spolehlivost použitých měřících přístrojů byla v řízení doložena příslušnými potvrzeními o jejich certifikaci. Výsledek třetí dechové zkoušky, při které již alkohol v krvi žalobce zjištěn nebyl, nemůže nikterak zpochybnit objektivitu údajů naměřených při první a druhé zkoušce. Podle odborného vyjádření lékaře MUDr. Z. Š. totiž průměrná hodnota odbourávání alkoholu v krvi činí 0,12 až 0,20 promile/hod. Vzhledem k tomu, že třetí dechová zkouška byla provedena až s odstupem cca dvou 2 hodin od předchozích měření, je skutečnost, že u žalobce již při této zkoušce nebyl zjištěn alkohol v krvi, výsledkem přirozeného odbourávání alkoholu v organismu a nikoliv důkazem toho, že žalobce v době nehody neřídil pod vlivem alkoholu.

K námitce žalobce, podle které lékař potvrdil, že žalobce není pod vlivem alkoholu, soud předně uvádí, že lékař MUDr. J. P. v jihlavské nemocnici toliko konstatoval, že žalobce při vyšetření, které započalo v 11,25 hod., nejevil vnější známky požití alkoholu. Stejně jako tomu bylo u třetí dechové zkoušky, i v případě uvedeného lékařského vyšetření platí, že bylo provedeno s poměrně výraznou časovou prodlevou od nehody, respektive od provedení první dechové zkoušky, a jeho výsledek byl tudíž ovlivněn přirozeným procesem odbourávání alkoholu v žalobcově organismu. Skutečnost, že během uvedeného lékařského vyšetření již žalobce nejevil vnější známky požití alkoholu, navíc není z hlediska jeho odpovědnosti za spáchání přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích podstatná. Podle zmíněného ustanovení je rozhodné to, zda žalobce řídil vozidlo v provozu na pozemních komunikacích bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po jeho požití, po kterou je ještě pod jeho vlivem. Skutečnost, že žalobce řídil vozidlo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl stále pod jeho vlivem, byla jednoznačně prokázána dechovými zkouškami provedenými bezprostředně po nehodě na místě nehody (viz

výše). Výsledky těchto měření přitom nebyly ze strany žalobce věrohodným způsobem vysvětleny ani zpochybněny. Nepřímým důkazem, který rovněž prokazuje závěr správního orgánu, že žalobce v době nehody řídil vozidlo pod vlivem alkoholu, je i sdělení policejní hlídky, která nehodu prošetřovala, že z dechu žalobce byl cítit alkohol.

Neopodstatněná je žalobcova námitka, že se odběru krve nebránil a tento úkon nezmařil. Podle žalobce se odběr krve lékařům nepovedl, protože má slabé, kolabující žíly. Z obsahu spisového materiálu je ale zřejmé, že žalobce, přestože s odběrem krve ústně souhlasil, následně při vlastním odběru neposkytl zdravotní sestře součinnost potřebnou k provedení odběru krve. Tato skutečnost je prokázána sdělením zdravotní sestry M. V., která měla žalobci v jihlavské nemocnici provést odběr krve. Jmenovaná uvedla, že žalobce první pokus o odběr krve zmařil pokrčováním paže, ačkoliv jej upozorňovala, aby paži držel v klidu a nehýbal s ní. Opakování odběru pak žalobce odmítl s tím, že je mu špatně, přestože nejevil známky nevolnosti, nebyl bledý a nevyužil ani nabízené možnosti ulehnout při odběru lůžko. Žalobce tedy svým faktickým chováním provedení odběru krve neumožnil, což prokazuje i obsah „Protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem“ sepsaného dne 8.10.2008 lékařem MUDr. J. P., podle něhož žalobce přes poučení o porušení zákonem stanovené povinnosti odmítl odběr krve z toho důvodu, že se mu při odběru udělalo zle. Je přitom nepochybné, že odběr krve v jihlavské nemocnici nebyl pro žalobce spojen se žádným nebezpečím pro jeho zdraví. Samotné žalobcovo tvrzení, že se mu při prvním pokusu o odběr krve udělalo zle, nemůže být dostatečným argumentem pro odmítnutí dalšího pokusu o odběr krve, prováděného v nemocnici pod lékařským dohledem. Tvrzení žalobce o jeho údajně „slabých, kolabujících žilách“ je navíc v příkrém rozporu se sdělením praktického lékaře MUDr. Z. L., v jehož péči je žalobce již deset let. Podle jmenovaného lékaře žalobce v jeho ordinaci nikdy problémy s odběrem krve neměl. Na základě výše uvedeného má soud ve shodě se závěrem správního orgánu za to, že žalobce svým účelovým jednáním provedení odběru krve zmařil.

Tvrzení žalobce o jeho kolabujících žilách soud považuje pouze za další z dlouhé řady výmluv nedůstojných příslušníka policie, s jejichž pomocí se žalobce v souzené věci snažil zprostit odpovědnosti za spáchání protiprávních jednání majících znaky přestupků. Mezi tyto výmluvy patří také poukaz na údajnou technickou závadu na vozidle, která měla být příčinou nehody, což však jednoznačně vyloučilo odborné vyjádření znalce Ing. D. H., nebo tvrzení, že výsledky prvních dvou dechových zkoušek mohly být ovlivněny tím, že žalobce před nehodou konzumoval ovocné džusy, mentolové bonbóny, pastilky na bolest v krku a tabletu léku ENAP na vysoký krevní tlak. Pravdivost tohoto tvrzení, které žalobce uplatnil v průběhu správního řízení v podání ze dne 15.10.2008, byla vyvrácena vyjádřením MUDr. Z. Š, který uvedl, že tyto látky v žádném případě nemohou ovlivnit hladinu alkoholu ve výdechu v takových hodnotách, které byly u žalobce naměřeny.

Skutečnost, že žalobce sám přivolal policii na místo nehody, nemá žádný vliv na posouzení dané věci. Ohlásit dopravní nehodu policii bylo totiž zákonnou povinností žalobce vyplývající z § 47 odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu, protože při předmětné nehodě vznikla na jím řízeném vozidle škoda ve výši 76.100,-Kč. Pokud by tak žalobce neučinil, dopustil by se dalšího jednání majícího znaky přestupku (ust. § 22 odst. 1 písm. k/ zákona o silničním provozu ve spojení s ust. § 22 odst. 1 písm. i/ téhož zákona). K tvrzení žalobce, že se podrobil *všem* úkonům policií vyžádaným, soud uvádí, že podle § 4 písm. b) zákona o silničním provozu je při účasti na provozu na pozemních komunikacích povinností každého řídit se mj. pokyny policisty. V souzené věci byl žalobce (mj.) uznán vinným, že znemožnil a následně odmítl lékařské vyšetření spojené s odběrem krve, čímž porušil zákonem

stanovenou povinnost zakotvenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu. Jak již bylo soudem konstatováno shora, argumentace žalobce, že se odběru krve nebránil a tento úkon nezmařil, nemůže obstát, neboť žalobce provedení odběru krve fakticky znemožnil, přestože toto vyšetření nebylo spojeno se žádným nebezpečím pro jeho zdraví.

Nelze vejít ani na obhajobu žalobce opírající se o vyjádření lékaře MUDr. Š., že *bezprostředně* před jízdou alkohol nepil a že se jednalo o tzv. zbytkový alkohol. Z ust. § 22 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích totiž jednoznačně vyplývá, že přestupku se dopustí nejen ten, kdo řídí vozidlo v provozu na pozemních komunikacích *bezprostředně po požití* alkoholického nápoje, ale také ten, kdo řídí vozidlo *v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou je ještě pod jeho vlivem*. V daném případě žalobce prokazatelně řídil vozidlo v době, po kterou byl ještě pod vlivem požití alkoholického nápoje, a dopustil se tak jednání majícího znaky přestupku podle citovaného ustanovení.

Argumentace žalobce, že „jde o klasický přestupek“ a nikoliv o jednání mající znaky trestného činu, je zcela bezpředmětná. Správní orgán nikdy v průběhu řízení nekladl žalobci za vinu, že by se dopustil jednání vykazujícího znaky trestného činu. Také rozhodnutím správního orgánu I. stupně, které bylo následně potvrzeno napadeným rozhodnutím, byl žalobce uznán vinným spácháním *přestupků* proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, za což mu byla služebním funkcionářem uložena sankce v podobě kázeňského trestu spočívajícího v odnětí služební hodnosti rada. To, že se jedná o postih žalobce za spáchání přestupku a nikoliv za spáchání trestného činu, je tedy v daném případě zcela evidentní, a z uvedeného konstatování rozhodně nelze dovozovat žádné „právně významné skutečnosti pro další možné kroky orgánu rozhodujícího o přestupku s ohledem na služební poměr stíhaného“, jak obecně namítá žalobce, aniž by konkretizoval, v čem spatřuje právní význam uvedené skutečnosti a jaké další možné kroky orgánu rozhodujícího o přestupku má na mysli. Soud k tomu s ohledem na obecnost uplatněné námitky rovněž pouze obecně uvádí, že existence služebního poměru žalobce není překážkou, která by znemožňovala jeho postih za jednání mající znaky přestupku. Projednání takového jednání podle zákona č. 361/2003 Sb., výslovně umožňuje ustanovení § 10 odst. 1 písm. a/ zákona o přestupcích, které stanoví, že podle zvláštních předpisů se projedná jednání, které má znaky přestupku, jehož se dopustili příslušníci bezpečnostních sborů. V souladu s tímto ustanovením také služební funkcionář projednal žalobci vytýkané jednání a rozhodl o uložení kázeňského trestu podle zákona č. 361/2003 Sb. Zbývá dodat, že proti právnímu posouzení žalobcova protiprávního jednání a úvahám, na jejichž základě služební funkcionář rozhodl právě o uložení kázeňského trestu odnětí služební hodnosti, žalobce žádné konkrétní žalobní námitky neuplatnil.

Soud považuje za potřebné uvést, že ve shodě s názorem odvolacího orgánu považuje žalobcovo jednání za výrazné odchýlení od chování, které na příslušnících policie vyžaduje služební slib. Řízení pod vlivem alkoholu, stejně jako následné znemožnění lékařského vyšetření spojeného s odběrem krve je nepochybně způsobilé ohrozit v očích veřejnosti dobrou pověst policejního sboru. Uvedené platí tím spíše, dopustí-li se takového jednání příslušník Inspekce ministra vnitra, jehož úkolem je postihování protiprávních jednání jiných policistů a který má jít již z tohoto titulu ostatním policistům příkladem.

Lze shrnout, že správní orgán v souzené věci řádně zjistil skutkový stav v rozsahu potřebném pro rozhodnutí a skutková zjištění následně přiléhavě právně posoudil.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto jí podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl

bez nařízení jednání (žalobce ani žalovaný nevyjádřili ve lhůtě do dvou týdnů od doručení výzvy soudu a ani později svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

K žalobnímu návrhu na „zrušení trestu, jenž mu byl napadeným rozhodnutím uložen či potvrzen“, soud uvádí, že ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jímž byl žalobci uložen kázeňský trest, by bylo možné přikročit pouze v tom případě, pokud by soud žalobě vyhověl a zrušil napadené rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s.ř.s.). V souzené věci nicméně soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, z čehož zároveň vyplývá, že není dán zákonný podklad ani ke zrušení prvostupňového rozhodnutí. Pokud snad žalobce uvedeným žalobním návrhem, který je formulován krajně nezřetelně, usiloval o vydání rozhodnutí soudu o upuštění od uloženého trestu ve smyslu § 78 odst. 2 s.ř.s., pak ani k tomuto postupu nebyly splněny zákonem stanovené podmínky. O upuštění od trestu nebo jeho snížení v mezích zákonem dovolených může soud v souladu s ust. § 78 odst. 2 s.ř.s. rozhodnout pouze tehdy, byl-li trest uložen ve *zjevně nepřiměřené výši*, k čemuž ale v daném případě nedošlo. Správní orgány obou stupňů řádně zdůvodnily volbu žalobci ukládaného kázeňského trestu a s jejich úvahami se soud plně ztotožňuje. Jinak řečeno, kázeňský trest spočívající v odnětí služební hodnosti soud v daném případě nepovažuje za nepřiměřený, tím méně za zjevně nepřiměřený.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. července 2012

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Matznerová, DiS.